

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VALSTYBINIO SOCIALINIO DRAUDIMO ĮSTATYMO NR. I-1336 2, 4, 7, 8, 10, 23,
25 IR 32 STRAIPSNŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2018 m. birželio 28 d. Nr. XIII-1336
Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 2 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. **Kaupiamoji pensijų įmoka** – valstybės biudžeto ir dalyvio lėšomis mokama pensijų įmoka, kaupiama pagal Lietuvos Respublikos pensijų kaupimo įstatymą.“

2 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 4 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Lietuvos Respublikos valstybės politikų ir valstybės pareigūnų darbo apmokėjimo įstatyme, Lietuvos Respublikos Prezidento įstatyme, Lietuvos Respublikos teisėjų atlyginimų įstatyme, Lietuvos Respublikos prokuratūros įstatyme, Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybos įstatyme ir Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatyme nurodyti valstybės politikai, teisėjai, valstybės pareigūnai, valstybės tarnautojai (išskyrus valstybės tarnautojus, nurodytus šio straipsnio 3 ir 4 dalyse), Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas įstatyme nurodyti asmenys, kuriems darbo užmokestį ir nuo jo socialinio draudimo įmokas moka asmenį delegavusi Lietuvos Respublikos deleguojančioji institucija (toliau – deleguoti asmenys), gaunantys darbo užmokestį Lietuvos Respublikos Seimo (toliau – Seimas), Seimo Pirmininko, Respublikos Prezidento ar Ministro Pirmininko skiriami į pareigas asmenys draudžiami pensijų, ligos, motinystės, nedarbo, nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialiniu draudimu.“

3 straipsnis. 7 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 7 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Asmenys, draudžiami pensijų socialiniu draudimu, išskyrus sukakusius senatvės pensijos amžių asmenis, turi teisę jų pačių pasirinkimu kaupti įmokas pensijų kaupimo bendrovėse pagal Pensijų kaupimo įstatymą.“

4 straipsnis. 8 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 8 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Socialinio draudimo įmokos, skirtos šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalyje nurodytų socialinio draudimo rūšių išmokoms finansuoti, mokamos į Fondo biudžetą. Šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 1, 2, 3 ir 6 punktuose nurodytų socialinio draudimo rūšių įmokos mokamos pagal apdraustiesiems patvirtintus įmokų tarifus, o 3 straipsnio 1 dalies 4 ir 5 punktuose – pagal draudėjams patvirtintus įmokų tarifus.“

2. Pakeisti 8 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Socialinio draudimo įmokų tarifai, jų dydžiai (jų dalys) atskirų rūšių socialiniam draudimui tvirtinami Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto atitinkamų metų rodiklių patvirtinimo įstatymu. Lietuvos Respublikos darbo kodekso 66 straipsnio 1 dalies 2 punkte numatytoms terminuotoms darbo sutartims nedarbo draudimo įmokos tarifas, nustatytas Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto atitinkamų metų rodiklių patvirtinimo įstatymu, didinamas 1,55 karto.“

3. Pripažinti netekusia galios 8 straipsnio 4 dalį.

5 straipsnis. 10 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 10 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Kai apdraustajam apskaičiuotas darbo užmokestis mažesnis negu Vyriausybės patvirtinta minimalioji mėnesinė alga, draudėjas apdraustojo ir draudėjo valstybinio socialinio draudimo įmokas už tarnautojus ar darbuotojus, dirbančius pagal darbo sutartis, apskaičiuoja nuo apskaičiuoto darbo užmokesčio ir papildomai iš savo lėšų sumoka apdraustojo ir draudėjo valstybinio socialinio draudimo įmokas nuo sumos, kurią sudaro skirtumas tarp ne mažesnės kaip Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos ir apdraustojo apskaičiuoto darbo užmokesčio, išskyrus atvejus, kai jie atitinkamą mėnesį:

1) buvo drausti pas kitą draudėją pagal šio įstatymo 4 straipsnio 1, 2, 3 ar 4 dalis arba dėl jų socialinio statuso ypatybių draudžiami pensijų socialiniu draudimu valstybės lėšomis pagal šio įstatymo 6 straipsnį;

2) gavo valstybinę socialinio draudimo senatvės ar netekto darbingumo (invalidumo) pensiją, šalpos neįgalumo ar šalpos senatvės pensiją, su socialinio draudimo santykiais susijusią (socialinio draudimo) senatvės ar netekto darbingumo (invalidumo) pensiją iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės, Europos ekonominės erdvės valstybės, Šveicarijos Konfederacijos arba šalies, su kuria Lietuvos Respublika yra sudariusi tarptautinę sutartį dėl socialinės apsaugos taikymo;

3) buvo ne vyresni kaip 24 metų (taikoma iki kalendorinio mėnesio, kai asmeniui sukanka 24 metai);

4) turi nustatytą 0–55 procentų darbingumo lygį;

5) gavo motinystės, tėvystės ar vaiko priežiūros išmoką.“

2. Pakeisti 10 straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:

„8. Pagal darbo sutartį dirbančiam darbuotojui ar tarnautojui, nurodytam šio įstatymo 4 straipsnio 1 ar 2 dalyje, kuriam priskaičiuotas darbo užmokestis yra mažesnis kaip Vyriausybės patvirtinta minimalioji mėnesinė alga dėl to, kad jis nedirbo dėl nedraudžiamojo laikotarpio ar gavo ligos išmoką ar ligos išmoką dėl nelaimingo atsitikimo darbe, pakeliui į darbą ar iš darbo arba profesinės ligos, socialinio draudimo įmokos skaičiuojamos ir mokamos nuo nustatyto darbo užmokesčio, bet ne mažesnio kaip Vyriausybės patvirtinta minimalioji mėnesinė alga, perskaičiuota proporcingai atitinkamo mėnesio darbo dienų skaičiui (taikoma 5 darbo dienų savaitė), kai asmuo nedirbo dėl nedraudžiamojo laikotarpio ar gavo ligos išmoką ar ligos išmoką dėl nelaimingo atsitikimo darbe, pakeliui į darbą ar iš darbo arba profesinės ligos.“

3. Papildyti 10 straipsnį 9 dalimi:

„9. Pagal šio įstatymo 4 straipsnį draudžiamų asmenų socialinio draudimo įmokos, išskyrus privalomojo sveikatos draudimo įmokas, skaičiuojamos nuo sumos, ne didesnės kaip 2019 metais – 120 VDU suma, 2020 metais – 84 VDU suma, 2021 ir vėlesniais metais – 60 VDU suma. Priskaičiavus vienos iš socialinio draudimo rūšies socialinio draudimo įmokas nuo sumos, didesnės negu atitinkamų metų VDU suma, toliau skaičiuojamos kitų socialinio draudimo rūšių socialinio draudimo įmokos, iki bus pasiekta atitinkamų kalendorinių metų atitinkamos socialinio draudimo rūšies VDU suma. Jeigu asmuo atitinkamais kalendoriniais metais yra draudžiamas pagal šio įstatymo 4 straipsnį daugiau negu vieno draudėjo, socialinio draudimo įmokos skaičiuojamos nuo šioje dalyje nustatytų sumų pagal kiekvieną draudėją atskirai.

4. Papildyti 10 straipsnį 10 dalimi:

„10. Socialinio draudimo įmokos, išskyrus privalomojo sveikatos draudimo įmokas, kurios per kalendorinius metus sumokėtos didesnės, negu šio straipsnio 9 dalyje nustatyta atitinkamų kalendorinių metų socialinio draudimo įmokų bazė, grąžinamos draudėjams iki kitų metų gegužės 31 dienos.“

6 straipsnis. 23 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 23 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„**23 straipsnis. Fondo biudžeto ir valstybės biudžeto santykiai**

1. Socialinio draudimo pensijų bendroji dalis finansuojama valstybės biudžeto lėšomis.

2. Valstybės biudžeto asignavimų Fondo biudžetui dydžiai nustatomi Lietuvos Respublikos atitinkamų metų valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų finansinių rodiklių patvirtinimo įstatymu ir Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto atitinkamų metų rodiklių patvirtinimo įstatymu.

3. Asignavimai iš valstybės biudžeto gali būti skiriami, kai dėl Seimo ar Vyriausybės priimtų teisės aktų padidėja kurios nors socialinio draudimo rūšies išlaidos arba sumažėja pajamos, o socialinio draudimo įmokų tarifai šiai socialinio draudimo rūšiai nekeičiami arba keičiami nepakankamu dydžiu.“

7 straipsnis. 25 straipsnio pakeitimas

1. Pripažinti netekusia galios 25 straipsnio 3 dalį.

2. Pakeisti 25 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Už įmokų pervedimą ar surinkimą ir pervedimą į fondus pensijų kaupimo bendrovės, Privalomojo sveikatos draudimo fondas, Ilgalaikio darbo išmokų fondas, Garantinis fondas moka Fondo valdybai Fondo veiklos sąnaudų kompensacijas. Šių kompensacijų apskaičiavimo ir mokėjimo tvarką nustato Fondo valdybos direktorius. Nustatytu laiku nepervedus kompensacijos ar jos dalies, už kiekvieną pradelstą dieną skaičiuojami finansų ministro nustatyto dydžio delspinigiai, taikomi už pavėluotą mokesčių mokėjimą, nuo nepervedtos kompensacijos ar jos dalies sumos.“

8 straipsnis. 32 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 32 straipsnio 1 dalies 9 punktą ir jį išdėstyti taip:

„9) organizuoja kaupiamųjų pensijų įmokų pervedimą į apdraustųjų asmenų pasirinktus pensijų kaupimo bendrovių valdomus pensijų fondus, privalomojo sveikatos draudimo įmokų pervedimą į Privalomojo sveikatos draudimo fondo biudžeto sąskaitą;“.

2. Papildyti 32 straipsnio 1 dalį nauju 23 punktu:

„23) vykdo pensijų anuitetų mokėjimo veiklą;“.

3. Buvusį 32 straipsnio 1 dalies 23 punktą laikyti 24 punktu.

9 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus 2 straipsnį, 5 straipsnio 1 ir 2 dalis, šio straipsnio 2 ir 3 dalis, įsigalioja 2019 m. sausio 1 d.

2. Šio įstatymo 5 straipsnio 1 ir 2 dalys įsigalioja 2018 m. liepos 1 d.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė iki 2018 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

4. Iki šio įstatymo įsigaliojimo draudėjas (darbdavys), kurio valstybinio socialinio draudimo įmokos perkeliamos pagal darbo sutartį dirbančiam darbuotojui, privalo perskaičiuoti darbuotojo bruto darbo užmokestį, jį padidindamas 1,289 karto ir atitinkamai pakeisdamas darbo sutartį su darbuotoju be išankstinio jo sutikimo. Pagal šios dalies nuostatas perskaičiuotas pagal darbo sutartį dirbančio darbuotojo atlyginimas darbuotojui mokamas nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos. Iki šio įstatymo įsigaliojimo buvęs pagal darbo sutartį dirbančio darbuotojo neto darbo užmokestis negali sumažėti dėl pagal darbo sutartį dirbančio darbuotojo atlyginimo perskaičiavimo ir (ar) draudėjo valstybinio socialinio draudimo įmokų perkėlimo apdraustajam. Šios dalies nuostatos taip pat taikomos draudėjams ir apdraustiesiems asmenims, turintiems santykius, savo esme atitinkančius darbo santykius, ir draudžiamiesiems valstybiniu socialiniu draudimu.

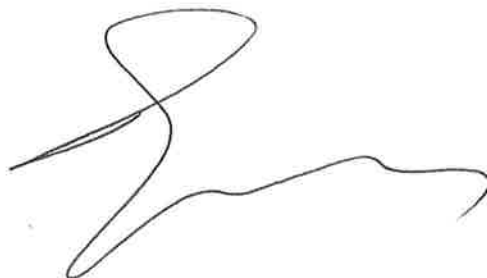
5. Įsigaliojus šiam įstatymui, 2018 metų ar 2018 metų ketvirčių šalies vidutiniam darbo užmokesčiui apskaičiuoti naudojamas iki 2018 m. gruodžio 31 d. buvusių ketvirčių šalies ūkio darbuotojų vidutinio mėnesinio bruto darbo užmokesčio vidurkis didinamas 1,289 karto.

6. Kai įsigaliojus šiam įstatymui darbuotojui pagal Lietuvos Respublikos darbo kodeksą ar kitas darbo teisės normas ar darbo sutartį turi būti mokamas vidutinis darbo užmokestis (arba jo dalis), priklausantis (priklausanti) nuo iki šio įstatymo įsigaliojimo gauto vidutinio šalies darbo užmokesčio, ir apskaičiuojant šį užmokestį į skaičiuojamąjį laikotarpį (ar jo dalį) patenka atitinkami mėnesiai iki šio įstatymo įsigaliojimo, į vidutinio darbo užmokesčio apskaičiavimą traukiama atitinkamais mėnesiais iki šio įstatymo įsigaliojimo apskaičiuota vidutinio šalies darbo užmokesčio suma, padidinta 1,289 karto.

7. Vyriausybė, teikdama Lietuvos Respublikos Seimui Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto 2019 metų rodiklių patvirtinimo įstatymo projektą, ir atsižvelgdama į darbo užmokesčio padidinimą 1,289 karto, nustato proporcingai perskaičiuotus apdraustojo ir draudėjo socialinio draudimo įmokos tarifus. Apdraustojo bendrasis socialinio draudimo ir privalomojo sveikatos draudimo įmokos tarifas yra 19,5 proc. dydžio, draudėjo bendrasis socialinio draudimo įmokos tarifas – 1,47 proc. dydžio.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentė

Dalia Grybauskaitė